

KEES.

Just in KEES.

Werkplaats Kindergemeenschap
Nr. 2 - 2014

KEES. is klaar voor de zomer!

Waardige, wonderlijke, werker

De temperaturen stijgen weer boven de 20 graden, in de Plus worden meer ijsjes verkocht dan croissantjes en tijdens de gymles buiten raakt niemand meer onderkoeld. Je raadt het al, het is weer zomer.

Tussen alle examens, SO's, PO's, test- en tussenweken door heeft de raadzame redactie van KEES. toch nog tijd kunnen vrijmaken om weer een extravagante editie in elkaar te flansen. Het leven is een feestje!

Ook deze editie biedt KEES. je weer volop vermaak om je nog even door die laatste dagen te slepen. Zo is er een dolfijn dubbelinterview met broers Coen en Matthijs te vinden, vertelt Marja haar verhaal en hebben de razende reporters weer inspirerende uitblinkers opgezocht. Je leest het al, je hebt zojuist de perfecte afsluiting van je schooljaar opengeslagen!

KEES. wenst je een fijne zomer en bovenal veel leesplezier toe!

Colofon

Hoofdredactie

Elmer Boerma, Tomas Doornekamp, Ilse Duynkerke, Mirte van Hout en Emiel Schoneveld

Eindredactie

Marin Breukelaar, Nina Eshuis en Barend van der Have

Redactie

Mekan Bataille, Job Davidse, Jari Devilee, Josephine van der Have, Lieke Kerstjens, Flora van Kippersluis, Rosanna van 't Klooster, Felicia Koolhoven, Anne Minjon, Casper Nieuwerf, Jiska Ogier, Ava van der Ploeg, Yoram Schipper, Julius van der Sloot, Iza Smit en Florine de Villeneuve

Vormgeving

Marin Breukelaar

Illustraties

Flora van Kippersluis

Foto's

Nina Eshuis, Jiska Ogier en Julius van der Sloot

- 4 Conciërgepagina
- 6 Job en Yoram en de kabouters van Valagnar
- 8 Frank's vermaak
- 9 Wie is de leraar?
- 10 Diepte-interview
- 13 Column
- 14 Koken met...
- 16 Cultuurpagina
- 17 Vette vooroordelen
- 18 Quote's
- 20 Uitblinkers
- 22 WP'ers be like

Making of...

@KEESWP IJsjes eten blijft lastig #WP

“Ik heb 1250 kinderen”

De WP kent een aantal conciërges, waarvan de meesten ons de stuipen op het lijf kunnen jagen met hun boze blikken als je weer eens te laat de hal binnenloopt. Echter, als er een gure wind waait en de oprit van de WP bedekt is met ijs, is er bij aankomst op school toch een lichtpuntje: Marja. In haar fluorescerende oranje hesje staat ze ons op te wachten met het bericht dat voorzichtig zijn belangrijker is dan op tijd komen. In deze editie gaat KEES. in gesprek met Marja: onze enige echte vrolijke vrouwelijke conciërge.

Tekst: Lieke Kerstjens en Felicia Koolhoven Foto's: Jiska Ogier

Naam: Marja Kolenberg
Leeftijd: 49
Woonplaats: Soest
Rol binnen WP: Conciërge
Lielingsalliteratie:
Rommel reduceren

Op dag dat wij elkaar eindelijk kunnen treffen, neemt Marja ons mee naar haar kantoortje. We hebben maar eventjes, want Marja kan met haar blessure niet zo lang op school blijven. Jammer genoeg is ze op de eerste dag van de WP-Sneeuwweek al onderuit gegaan. “Ik ben hard gevallen. Ik had het idee dat mijn ledematen alle kanten opgingen en mijn ski's gingen niet uit!” Ze besloot een arts te bezoeken. “Woensdagmiddag

werd ik meteen geopereerd. De rest van de Sneeuwweek ben ik in het ziekenhuis gebleven.” Natuurlijk willen wij graag weten wanneer we onze geliefde Marja weer terug hebben. “Het herstel gaat negen maanden duren. Ik mag zes tot acht maanden niet sporten en acht weken niet autorijden. Waarschijnlijk mag ik in april weer wat doen op school.” Als het goed is, heb je Marja dus alweer op school zien rondlopen.

Als Marja niet op school is, kun je haar waarschijnlijk vinden in het pittoreske Soest. Een oer-Soester is ze echter niet: “In juli woon ik er drie jaar. Ik ben op gegroeid in Leerdam.” Daar ont-

“Het zijn bijna allemaal schatjes.”

moette ze ook haar eerste liefde: “We zaten bij elkaar in de klas. Ja, dat was gewoon leuk en spannend.” Nu woont ze alleen en heeft ze geen relatie. “Ik mis het niet. Ik heb een leuk leven en het maakt mij niet uit of ik hem overmorgen of over tien jaar tegenkom.” En dat ze geen kinderen heeft, zit haar ook niet dwars: “Ik heb er nu 1250 en ik vind het helemaal geweldig. En het zijn bijna allemaal schatjes.” Na de MAVO ging Marja naar de middelbare hotelschool, waar zij

uitblonk in koken en serveren. Het conciërgestelsel is niet altijd één van haar toekomstdromen geweest: "Eigenlijk had ik het idee dat ik in het restaurantwezen terecht zou komen." Dat is niet gebeurd, maar na jaren in de hotellerie en in een verpleeghuis te hebben gewerkt, kwam ze drie en een half jaar geleden bij de WP. "De afdeling van het verpleegtehuis waar ik werkte, werd opgeheven. Toen heb ik op internet gezocht voor een vacature en toen kwam de WP naar boven."

"We regelen de schoonmaak, maar we plakken ook een pleister."

En wat viel haar op aan onze school? "De manier waarop de werkers hier rondlopen. Er kwamen gelijk kinderen naar me toe om te vragen wie ik ben en wat ik hier doe. Dat vind ik leuk."

Voor de werkers die vaak te

laat komen hebben waarschijnlijk een speciale band met Marja. 's Ochtends de teltelers opwachten valt namelijk ook wel eens onder haar taken. En het is toch altijd leuk om de smoesjes dan aan te mogen horen. Eén van de leukste tot nu toe: "Dat iemand te laat was omdat er nog slingers moesten worden opgehangen voor een jarige." Maar volgens Marja zijn de werkers negen van de tien keer gewoon eerlijk.

Als we haar vragen wat ze zo leuk vindt aan haar baan als conciërge op de WP, zegt ze dat de afwisselingen het zo leuk maakt: "Wij faciliteren eigenlijk de hele school. We regelen de schoonmaak, maar we plakken ook een pleister als dat nodig is." Alles goed en wel, er blijft toch altijd één ding dat Marja graag anders zou zien: "De rommel. Dat is jammer. Ik begrijp het niet. Het heeft niets met leeftijd of puberteit te maken. Dat is houding en dat is cultuur." Haar lievelingsalliteratie 'rommel reduceren' verbaast ons

dan ook niets. Een aangename verrassing was het spectaculaire anti-rommel optreden van Marja.

"Een jongen uit de eerste klas vroeg aan me wanneer ik weer eens ging optreden."

Het idee voor het optreden ontstond toen ze een rap schreef met toenmalig HAVO 4 leerling Pepijn. "Toen Ingrid met Duitse muzikanten bezig was in de kantine greep ik mijn kans." Deze spetterende samenwerking resulteerde in een nog spetterender optreden tijdens de pauze, op een tafel in de kantine. Ze heeft aan het optreden zelfs een fan overgehouden: "Een jongen uit de eerste klas vroeg aan me wanneer ik weer eens ging optreden."•

Job en Yoram en de kabouters van Valagnar

Nog niet zo heel lang geleden waren er eens twee natuurliefhebbers, geboren en getogen in de Biltthovense bossen. Met grote regelmaat trokken zij de bossen in, speurend naar opmerkelijke en onontdekte natuurwonderen. Hoe hadden zij ooit kunnen voorzien in wat voor een weergaloos avontuur zij nu weer terecht zouden komen. Een diepgeworteld probleem, waarin zij een immens grote rol zouden spelen. Het lot van het bos rond de WP lag nu in hun handen.

Tekst: Job Davidse en Yoram Schipper Foto's: Jiska Ogier

Op een dag liepen deze noble en vooral nuchtere natuurliefhebbers door het bos. Op een moment van rust, pakte een van hen de verrekijker. Hij speurde de omgeving af naar verdachte activiteit. En toen plots, zijn adem stokte, zag hij iets. Hij wist niet precies wat het was, maar aan de omtrekken van het object kon hij duidelijk zien dat het niet alledaags was.

Met een harde klap, goed gericht, tussen de schouderbladen, alarmeerde hij zijn compagnon. "Job, kijk, daar in

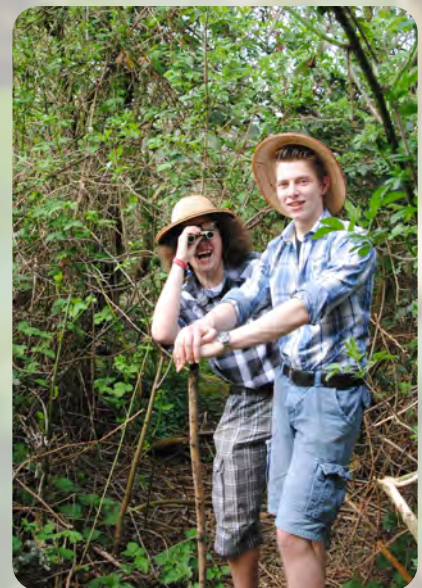
de verte!" Zijn kompaan nam de verrekijker en keek in de richting die zijn kornuit hem wees. "Dit is werkelijk waar een doorbraak, mijn beste,

mijn grootste," zei Yoram met een lichte beving in zijn stem. Daarop gingen zij op pad, zo onhoorbaar en behoedzaam mogelijk. Het geluid van brekende takjes en knisperende blaadjes brak de ijselijke stilte. Toen stonden ze weer stil, de oren gespitst. Waar ze precies naar luisterden wisten ze niet, maar het was wel duidelijk dat hier iets niet helemaal pluis was.

"Het was duidelijk dat iets niet helemaal pluis was."

Vanaf de plaats waar het tweetal de excentrieke vorm had gesignaleerd, was het ongeveer 500 meter lopen. Naarmate zij dichter in de buurt kwamen, werden de contouren van het object steeds duidelijker. De vormen van een rode puntmuts, een baard en een kruiwagen werden al snel duidelijk. "Het is maar een tuinkabouter,"

zuchtte Yoram. In zijn stem klonk een lichtelijk ontmoedigende toon, toen ineens een

zeldzaam hoge stem klonk: "Help me! Help me alsjeblieft!" De twee hurkten en zagen vervolgens iets wat ze nooit voor mogelijk hadden gehouden. Uit een verlaten konijnenhol zagen zij twee beentjes steken. Te verbaasd om iets uit te brengen keken zij elkaar aan. "Dit kan niet," zei Job. Uit zijn ogen kon je aflezen dat Yoram er precies het hetzelfde over dacht.

Met een subtiele beweging trok Job het kleine wezentje aan zijn beentjes het hol uit. Het wezentje, dat inderdaad een kabouter bleek te zijn, begon onmiddellijk te schreeuwen alsof zijn leven ervan afhing. Toen de kabouter tot bedaren was gebracht, zette Job hem op de grond, waarna Yoram hem zijn rode piepkleine maar piekfijne puntmutsje weer teruggaf. Het kaboutertje had duidelijk nog nooit mensen gezien, want hij was net zo verbaasd als het tweetal onderzoekers. Nadat de verwondering bij iedereen enigszins was ingedaald, knipperde Yoram even goed met zijn ogen en probeerde wanhopig een gesprek te starten: "Goedendag kleine heer, vanwaar komt gij?" Daarop antwoordde de kabouter: "Wees gegroet vreemde reus, uit de vruchtbare dalen van Valagnar kom ik. Mijn naam is Glaedir Kadalson, maar u mag mij Gerrit noemen. Zou u nu zo vriendelijk willen zijn om mij uw naam te vertellen?" "Maar natuurlijk mijn beste Glaedir, ik bedoel Gerrit," zei Job. "Wij

zijn reizigers uit het verre Bilthoven, bestuurd door de wijze heer A.J. Gerritsen."

Zo ging het gesprek nog wel even door. Onze twee avonturiers kwamen erachter dat er al voor lange tijd een groot kwaad aanwezig was in de Bilthovense bossen. Een boosaardige tovenaars genaamd Ozurr Ahtilson, maar omdat niemand zijn naam in zijn volledigheid uit durfde te spreken, noemden zij hem Ozzy. Een valse tovenaars, beschikkend over een akelige hoeveelheid toverkracht, terroriseerde de bossen, welke de twee natuurliefhebbers stelselmatig bezochten. Ozzy maakte alle boskabouters tot zijn slaven. Nu bleek ook dat het object dat de twee eerst voor een boskabouter hadden aangezien eigenlijk een versteende vriend van Gerrit was, genaamd Solmund Hjortson. Het dappere duo zou vanaf nu alles doen wat in hun macht lag om het bos te bevrijden uit

deze waanzinnige, weerzinwekkende wurggreep.

De twee wisten dat zij een lange weg te gaan hadden. Het zou zeker niet eenvoudig zijn. Ozzy was een gevaarlijk en verdorven man, door een grenzeloze hoeveelheid macht verworden tot een slechte heerser van een goede wereld. Vele slachtoffers had hij al gemaakt, velen hebben zinloos onder hem geleden, velen leiden echter nog steeds. Het was tijd voor ommezwaai in deze trieste wereld, dus stonden de twee helden op. Zij gaven hoop en boden hulp aan hen die dat nodig hadden.

Zachtaardige en goedgehartige strijders, vastberaden de wereld, dat wil zeggen de Bilthovense bossen, te bevrijden van deze ongelofelijk onmenselijke onderdrukker. Nadat zij hun moeders verteld hadden dat zij niet thuis zouden lunchen, gingen zij op pad. Gereed waren zij, gereed om de strijd aan te gaan met het kwaad. Vergezeld door Gerrit begonnen zij hun reis, niet wetend wat hen te wachten staat. Hulpvaardige helden in een wonderbaarlijke wereld. •

Frank's vermaak

In de vorige editie van KEES. kwam hij al uitgebreid aan het woord: onze medewerker Nederlands Frank. Deze virtuoos beschikt over een goed stel hersens, daarom heeft hij zijn creativiteit de vrijheid gegeven en deze pittige puzzels voor jullie gemaakt. Kraak je hersentjes maar! Ben jij net zo slim als onze fabelachtige Frank...?

Puzzels: Frank Oosterom

Welke medewerkers herken je in de volgende anagrammen?

1. A is refrein
2. China plus paul
3. De lieverd drinkt paren
4. Moslim haalt nier
5. Vader tint nou
6. Vier vreemd na tranen
7. Red om wie je bier?
8. Dag mijn groen
9. Leek las muren
10. Een nylon dasvorm
11. Chic been rustte
12. Vrek won je baan
13. A, minder balen
14. En draaf wijd

				5				7
								4
3		4			5	2		
7	2				1			5
	6		4				9	2
		9	8			7		5
	3							
8				6				

Welk woord hoort op de ... te staan zodat er twee nieuwe woorden ontstaan?

Voorbeeld: Wa ... iet
(antwoord: Gen)

Drie letters

1. Wer ... len
2. Scha ... nen
3. Al ... oe
4. Zijs ... eren

Vier letters

5. Vruchten tijd
6. Slangen waardig
7. Ho aar
8. Bio ren

Vijf letters

9. School vrees
10. Nacht kamer
11. Haken vaart

Zes letters

12. Lucht vaart
13. Onder kampioen
14. Super daad•

Antwoorden
anagrammen
 1. Ria Friesen
 2. Paulina Schulp
 3. Dirk Peter van de Linde
 4. Marlies Hamilton
 5. Don van Ruiten
 6. Martine van der veen
 7. Rob wiedemeijer
 8. Ingmar de Jong
 9. Laurens Mekel
 10. Yvonne Ordelmans
 11. Bernice Schutte
 12. Job van Wakeren
 13. Melanie Brand
 14. Edward Fijan

Antwoorden ...
 1. Vel
 2. Ken
 3. Arm
 4. Pan
 5. Thee
 6. Mens
 7. Even
 8. Loge
 9. Plein
 10. Wacht
 11. Kruis
 12. Ballon
 13. Wereld
 14. Helden

Bollige blije babyleraren

Tekst: Marin Breukelaar, Nina Eshuis en Barend van der Have

Ook altijd al willen weten hoe jouw medewerker er als baby uitzag? Nu kom je het te weten! Wij hebben namelijk van een aantal wiskundemedewerkers babyfoto's verzameld! Was hij/zij een dikke baby of eentje met een schattig neusje? Of was de wiskundeknobbel misschien al te zien? Bekijk gauw de foto's en wie weet kun jij de medewerkers wel herkennen. De foto's zijn van: Don, José, Mark, Rob en Valentijn. Maar wie is nou wie?•

Antwoorden van
boven naar beneden
van links naar rechts:
Mark, Don, Valentijn,
José en Rob

“Vroeger bekogelden we elkaar met aardappels”

We kennen ze al van de vorige editie van de KEES., Matthijs schitterde als pinguïn op de cover en zijn net zo fotogenieke broertje Coen konden we bewonderen in de babyfoto's. Maar waar komen deze broers eigenlijk vandaan? En waarom zijn ze op dezelfde school gaan werken? KEES. zocht het uit!

Tekst: Josephine van der Have Foto's: Jiska Ogier

Naam: Matthijs Hendriks
Leeftijd: 32
Woonplaats: Utrecht
Rol binnen WP:
Medewerker Nederlands
Lielvelings alliteratie:
Ha ha

Naam: Coen Hendriks
Leeftijd: 29
Woonplaats: Rotterdam
Rol binnen WP:
Medewerker gym
Lielvelings alliteratie:
Goh goh

Om te beginnen, waar komen jullie eigenlijk vandaan?

“We komen van Goeree-Overflakkee,” vertelt Matthijs, duidelijk trots op zijn afkomst. “Het eiland van rust, zee en ruimte,” vult Coen aan. Voor iedereen die (ook) niet weet wat Goeree-Overflakkee is: het is een klein eiland in Zuid-Holland. De jongens kunnen zich vooral veel boerderijen herinneren.

“Mag ik alsjeblieft een hilarisch verhaal over een aardappel vertellen?” vraagt Matthijs en Coen begint gelijk te lachen. “Ik vond een keer een aardappel op de weg. En toen vloog hij door het raam.”

“We hebben een zus, Els,” begint Coen uit te leggen. “Als we ruzie hadden bekogelden we elkaar met aardappels, zo hebben we minstens vier keer het raam gebroken... Oja, ze heeft ook een keer mijn sleutelbeen gebroken.” “Ja, samen met mij!” voegt Matthijs vrolijk toe. Hoe gebeurde dat?
“

“Elke zaterdagavond pakte ik een boek en ging ik alleen zitten huilen.”

We woonden op een soort dijk en daar kon je op de fiets heel hard vanaf rijden. Toen ik vijf jaar was zei Els dat ik dat ook wel kon. Maar ik zei, nee dat kan ik nog niet. Toen duwden Matthijs en Els mij op een fietsje van de dijk af en viel ik zo hard dat ik mijn sleutelbeen brak...”

Jullie woonden dus op eiland, op een dijk en tussen de boerderijen. Maar hebben jullie dan geen saaie jeugd gehad?

“Nee hoor, Coen stapte elk weekend op zijn fiets om 15 kilometer verderop uit te gaan,” vertelt Matthijs. “Hij ging elk weekend achter de vrouwtjes aan.” En wat deed jij dan op zaterdagavond?

“Elke zaterdagavond pakte ik

een boek en ik ging alleen zitten huilen.” Zelig hoor, Matthijs... Maar tegenwoordig zijn de rollen omgedraaid. Coen is vorig jaar getrouwd en sindsdien komt hij in het weekend niet veel verder dan het stadion van Feyenoord of anders een potje Yahtzee op zondagmiddag. En dat terwijl Matthijs regelmatig met zijn vriendin een kroeg in-duikt.

Maar nog even sprongetje terug in de tijd. Coen, je bent toch een keer naar Blanes (feestbestemming in Spanje) geweest? Wat gebeurde er toen?

Coen moet even lachen en vertelt dan hoe hij op de meest cliché manier zijn vrouw versierde. “Nou, ik lag dus op het strand en ik zag een heel knap meisje liggen. Toen ben ik met mijn flesje zonnebrand op haar afgestapt. Of ze mij misschien zou willen insmeren...”

“Dit was natuurlijk wel het 15e meisje waar hij het probeerde,” voegt Matthijs nog even toe. “Maar goed, nu ben ik dus met haar getrouwd,” zegt Coen. “En volgend jaar word ik vader!”

(red. Hiephoi! Inmiddels is Coen trotse vader van dochter Isa)

En Matthijs, hoe zat het vroeger dan met jou en vriendinnetjes? Ik bedoel, als je elke zaterdagavond alleen thuis zat...

Matthijs lacht en vertelt dan verhaal over zijn eerste zoen: “In de derde mocht ik met een meisje uit mijn klas en spreekbeurt maken. En ik vond het eigenlijk wel een heel leuk meisje. Nou, toen stonden we dus voor de klas die spreekbeurt te geven en toen we klaar waren zoende ik haar.”

Midden in de klas?

“Ja.”

“Mensen uit Flakkee zijn nou eenmaal heel direct,” licht Coen lachend toe.

“Samen stonden we voor de klas een spreekbeurt te geven en toen zoende ik haar.”

De broers zijn in hun jeugd vaak het eiland af geweest. Hun moeder had een reisbureau, dus

ze hebben samen prachtige reizen gemaakt. Zo zijn Coen en

“Ik heb een keer tegen olifanten gevoetbald.”

Matthijs in Amerika en Egypte geweest.

“Ik heb inderdaad veel gereisd,” zegt Coen. “Maar sinds ik getrouwd ben ga ik niet meer naar Hawaï of Indonesië, maar naar een stacaravan in Drenthe.” Matthijs houdt meer van liften. Dat is natuurlijk heel erg avontuurlijk: “Op een keer was ik al uren opzoek naar een lift. Uiteindelijk stopte er een man, maar voor ik instapte moest hij ‘even’ het pistool dat op de passagiersstoel lag opruimen. Hij zei dat hij een undercoveragent was.”

Maar even eerlijk, twee broers op één school is dat nou ideaal?

“Nee, helemaal niet, maar we doen het om samen te kunnen voetballen,” grapt Coen. “Matthijs wilde vroeger altijd bij

de gymleraren horen, dus toen moest hij laten zien dat hij net zo goed kon sporten als wij." Matthijs gaat verder: "Dus na school gingen we met zijn allen naar de gymzaal. Ik zou een salto laten zien, het gevolg was dat ik anderhalve week met mijn voet in het gips heb gezeten..." "Maar je mag nu wel bij ons zitten!" zegt Coen vrolijk. "Ja, jullie

"Matthijs wilde vroeger altijd bij de gymleraren horen"

zijn ook wel gewoon best wel cool..."

Matthijs haalde na negen(!) jaar zwoegen op de middelbare school uiteindelijk toch zijn vwo-diploma. Daarna begon hij vol goede moed aan een studie biologie, maar na één jaar switchte

hij toch naar Nederlands. Ook hier deed hij een paar jaar te lang over. "Je studententijd is heel leuk," verklaart Matthijs simpel.

Matthijs werkte al op de Werkplaats toen Coen erbij kwam. "Ik kom er ook wel werken, zei ik tegen Matthijs," aldus Coen. "Niet waar, je was te laat met een stageplek," werpt Matthijs tegen. "Ja, oke misschien heb je gelijk. Ik was wel een beetje te laat..." "Een halfjaar." "Maar toen ik dan uiteindelijk opzoek ging naar een stageplek, zat alles in de buurt al vol. Matthijs hielp me hier op de WP aan een stage en toen ben ik hier blijven hangen." Maar is het leuk of vervelend om samen te werken? "Het is een beetje als vroeger, veel ruzie haha," zegt Coen.

"Najah, we hebben best vaak écht ruzie," vindt Matthijs. "Ja, we hebben ook bewust gekozen om niet in hetzelfde team te zit-

ten. En buiten school zien we elkaar ook niet vaak."

Ondanks dat ze elkaar misschien te vaak zien, kunnen de broers samen ook ontzettend hard lachen. Om de hobby's van Coen bijvoorbeeld. Samen vertellen ze dat Coen voetbalt bij Blijdorp, er is daar een voetbalveld bij de dierentuin.

"Op een gekke vrijdag doen de beesten wel eens mee. Zo heb ik een keer gevoetbald tegen onder andere olifanten."

En tot slot, wat zou je doen met een miljoen?

"Ik zou een tulpenboerderij kopen met een ezel in de wei," zegt Coen, waarschijnlijk terugdenkend aan zijn jeugd op het boerse Goeree-Overflakkee. En jij Matthijs?

"Ik zou mezelf inkopen als spits voor Feyenoord, zodat Coen huilend kan toekijken hoe ik slecht ik het doe."•

De laatste loodjes

De zware laatste weken die zo kenmerkend zijn voor het einde van het schooljaar zijn aangebroken. Buiten schijnt de zon, maar wij WP-ertjes moeten nog even door bikkelen. Terwijl de examenkandidaten al genieten van een welverdiende vakantie, zijn wij hard bezig met de laatste loodjes. Of je nou een tussen- of testenweek hebt, iedereen heeft het druk in deze weken.

Ondanks de drukte hangt er op school een gevoel van rust, mede omdat een deel van de werkers al vakantie heeft, maar ook omdat iedereen zich realiseert dat het jaar er alweer bijna op zit. Het zette mij aan het denken over de tijd die mijn medescholieren en ik hier op de WP doorbrengen. Is deze echt zo erg als altijd wordt voorgedaan? Zijn de bekende het-is-weer-maandag-zuchten terecht? En is het hier echt zo'n chaos?

Of je nou in de eerste klas zit, de derde overdoet of in je examenjaar zit, we hebben allemaal wel een keer een tirade over de WP gehouden waarin we nieuwe scheldwoorden uitvonden om onze frustraties te uiten. Want ja, we hebben soms zeker wel recht tot klagen. Een school die onder andere staat voor zelf leren plannen, maar die

af en toe zelf een planning maakt waar duidelijk niet vaker dan één keer naar gekeken is: "Hoe bedoel je, we kunnen geen frans mondeling tegelijk doen met een sportdag?"

Ook weet ik nog dat toen ik mijn ouders wilde overtuigen waarom het systeem van de WP zo goed was, ik het volgende zei: "Ja maar op de WP heb je geen uitval, dus ik zit gewoon altijd van 9:35 tot 15:00 op school, da's super praktisch!" Hoewel je hierdoor makkelijker je huiswerk af kan krijgen, ben ik er zeker van dat ik niet de enige ben die dit aspect van de WP tegelijkertijd vervloekt en verafschuwd heeft. Schreeuwen van blijdschap en blikken van ongeloof toen we opeens het laatste blok vrij waren. Zomaar! Dan worden we wel even gek aangekeken door die vreemde vogels van het HNL, voor wie een blok vrij geen uitzondering maar een regel is.

Maar zo aan het einde van het jaar is er ook ruimte voor een sentimentele blik, want het is niet helemaal eerlijk om de WP zo neerbuigend te bekijken. Voor zoiets als school – wat eigenlijk uitsluitend bedoeld is voor educatie en dat soort nonsens – heb ik

vaak niet het gevoel dat ik er uitsluitend ben om te leren. De WP kent een ongekend gevoel van sociale binding en buitenschoolse activiteiten, georganiseerd door enthousiaste 'medewerkers' die we bij de voornaam mogen noemen. Dit verschilt zeker met andere scholen, waar je wiskundeleraar, Meneer W. Aardeloos, de saaiste man is die je je kan voorstellen.

Daarbij is het idee dat we ooit van deze school af moeten voor velen afschrikwekkend. Of je nou MBO of HBO gaat doen, of toch naar de universiteit gaat, het wordt allemaal wel ernstig serieus. Daar zul je je toch meer richten op je latere baan en samenleven met je vrouw of man, acht kinderen, hond en twee schildpadden. Wie heeft daar nou zin in?

Het is daarom dat ik over een paar weken de zomervakantie met een goed gevoel in ga, wetend dat ik nog een jaartje mag met de vrienden die ik de laatste vijf jaar gemaakt heb en nog even lekker op die knusse WP mag blijven. •

Elmer Boerma

Koken met... Marlies

Koken is een vak dat al jaren wordt gegeven op ons prachtige schooltje en terwijl onze eersteklassers hun eerste vermicellisoep leren bereiden, vroeg KEES. zich af hoe het gesteld zou zijn met de kookkunsten van onze geliefde medewerkers! We gingen op onderzoek uit met in de tweede editie: Marlies!

Interview en tekst: Marin Breukelaar, Nina Eshuis en Barend van der Have Foto's: Nina Eshuis Illustratie: Flora van Kippersluis

Naam: Marlies Ine Hamilton
Leeftijd: 27
Woonplaats: Utrecht
Rol binnen WP:
 Medewerker Engels
Lielivings alliteratie: Door
 Dik en Dun

Het was een stormachtige dinsdagavond toen de ex-hoofredactie van KEES. een uitstapje naar Utrecht maakte om de kookkunsten van Marlies te aanschouwen. Na een barre tocht door weer en wind kwamen we aan bij Marlies' paleisje: haar net opgeknapt huis waar de geur van verf nog niet helemaal weggetrokken was. We waren doordrenkt van de regen, maar Marlies wist ons meteen te betoveren door ons haar warme huiskamer in te leiden waar de prachtig gedekte tafel al stond te schitteren in de hoek, terwijl zachte muziek op de achtergrond speelde. Maar

een beetje kritische KEES. laat zich niet zo snel inpakken, het koken moest nog beginnen!

Uiteraard begon het feest met het uitreiken van het ondertussen legendarische koken-met-schort. Vervolgens dook Marlies de keuken in en sloeg aan het kokkerellen. Ondertussen vertelde ze ons over haar eetgewoontes: "Ik eet vaak aardappels, vlees en groente. Dat is gezond en lekker makkelijk." Koken doet ze meestal samen met haar vriend. "Dat is heel gezellig, dan bespreken we de dag met elkaar. Vaak bak ik de groente en hij is van het vlees." Het gezondheidsstreven van Marlies blijkt ook uit het aantal snackbarbezoeken: slechts eens in de drie weken, petje af. Op handenwassen hebben we Marlies niet kunnen betrappen, maar toen we hiernaar vroegen, werd ons verteld dat dit allang was gebeurd, dus dat zullen we dan maar geloven.

Op het menu stond vooraf stokbrood met kruidenboter (ja, dat

stokbrood waar de kruidenboter al tussen zit) uit de oven. Het hoofdgerecht was een heerlijke couscousmaaltijd (en ja, ook deze was niet helemaal van de keukenprinses zelf, maar kwam uit pakjes en zakjes waar de kookinstructies achterop staan). De smaak was er niet minder voortreffelijk om en ook de *personal touch* die Marlies aan het gerecht gaf, de blokjes kaas, waren een geslaagde toevoeging. Het eten werd mooi opgediend en de tafel zag er gezellig uit, maar op de opmerking dat alleen de kaarsen nog misten, gaf Marlies een weloverwogen antwoord: "Ik heb er nog over nagedacht, maar het moet natuurlijk geen intiem diner worden." Tijdens het toetje, verzorgd door de zeer culinair ingestelde ex-hoofredactie, schoof ook de vriend van Marlies aan. Een gymleeraar... Soort zoekt soort?

"Het moet geen intiem diner worden."

Nadat we tijdens onze beruchte koelkastcontrole geen enkel spoor van onhygiënische elementen konden ontdekken, werd het voor ons tijd om naar huis te gaan. Marlies heeft ons een heel gezellige avond bezorgd en met een voldaan gevoel begonnen we aan onze lange weg naar huis. •

9

Hygiëne

Op het gebied van hygiëne blonk Marlies zonder twijfel uit. De nét nieuwe keuken was spik en span! Na de dramatische ervaring bij Bastian (KEES. nr. 1 - 2013) liet Marlies zien hoe het wél moest. Er was werkelijk niks op aan te merken, we vermoeden dan ook dat hier een grondige lenteschoonmaak aan vooraf is gegaan.

8

Sfeer

Marlies paste in haar rol van gastvrouw als een banaan in zijn schil. Er werd ons meteen een drankje aangeboden en de tafel was al gedekt bij binnenkomst, zelfs aan een bosje bloemen was gedacht. Vervolgens wist ze ons te vermaken met interessante en diepgaande conversaties, beeregezellig dus!

7,5

Presentatie

Ook bij de presentatie scoorde Marlies goed. Een prachtig gedekte tafel en keurig gepresenteerde borden met zelfs vers gesneden plakjes tomaat om de kleurencombinatie nog een tikje uitdagender te maken. Daarnaast zette Marlies de pannen steeds terug in de keuken, "Want dat ziet er leuker uit."

6,5

Smaakbeleving

De smaak van de couscous was voortreffelijk. De ingrediënten kwamen echter uit standaard Knorr-pakjes en AH-groentemixen, van creativiteit was dus geen sprake. Hier kunnen wij natuurlijk geen hoge punten voor toekennen. Het gerecht was simpel, was dit echt het maximale wat Marlies ons kon bieden? De sublieme smaak maakte echter wel zo veel goed, dat wij dit simpele gerecht met een mooie voldoende hebben beloond.

Eindoordeel**7,8**

Culturele agenda

Toneel/Muziek

Wat: De Parade Utrecht
Wanneer: 18 juli t/m 3 augustus
Waar: Moreelsepark, Utrecht
Prijs: verschilt per voorstelling

Het mobiele theaterfestival de Parade strijkt jaarlijks neer op het Moreelsepark in Utrecht. Het park verandert in een plein vol met theater, muziek, dans en bijzondere horeca. Een dagje uit voor het hele gezin!

Entertainment

Wat: Piekenkermis
Wanneer: vrijdag 12 juli t/m woensdag 17 juli
Waar: Maliebaan
Prijs: verschilt per attractie

Toneel

Wat: Bull's Eye
Wanneer: dinsdag 7 oktober
Waar: Stadsschouwburg Utrecht
Prijs: 14 euro, 10 euro voor jongeren

'Bull's eye' is een dansvoorstelling over balanceren tussen sociale verplichtingen en je eigen wensen en behoeften, een thema waar niet alleen jonge mensen mee worstelen. De voorstelling is speciaal voor jongeren vanaf 14 jaar en duurt een klein uurtje. Misschien iets voor CKV?

Toneel

Wat: Bovenbouwmusical "De terugkeer van Odysseus"
Wanneer: dinsdag 11 november
Waar: Stadsschouwburg Utrecht
Prijs: 16 euro, tot 12 jaar 10 euro

Onze eigen bovenbouwmusical staat in de schouwburg! Het is een superleuke voorstelling met veel humor, gespeeld door onze eigen werkers. Reserveer snel je kaarten via de site!

Toneel

Wat: Metro
Wanneer: woensdag 15 oktober
Waar: Stadsschouwburg Utrecht
Prijs: 14,50 euro, 10 euro voor jongeren

Het oeroude verhaal van Orpheus en Eurydice krijgt in deze voorstelling een nieuw gezicht. Het publiek is niet alleen toeschouwer, maar maakt ook deel uit van de voorstelling. Speciaal voor jongeren vanaf 15 jaar!

Muziek

Wat: Jan Smit live
Wanneer: maandag 13 oktober
Waar: TivoliVredenburg
Prijs: 37,50 euro

Vette vooroordelen

Men neme één brugger van het VMBO, één brugger van het VWO, men zet deze tegenover elkaar en voilà: een goed gesprek is gegarandeerd. Of niet? In een wereld vol stereotypes komt ook De Werkplaats er niet onderuit. Tijd om eens echt te ervaren hoeveel er nou waar is van al die clichés. Daarom hebben we Casper, een VMBO-brugger, en Julius, een VWO-brugger aan een kort interview onderworpen. Kom maar op met die vooroordelen!

Tekst: Mekan Bataille, Jari Devilee, Casper Nieuwerf en Julius van der Sloot Foto's: Nina Eshuis

Wat vinden jullie nou typisch aan een VMBO-er en een VWO-er?

C: "VWO-ers zijn slim, en een beetje nerdig. VMBO-ers zijn gewoon heel erg leuk! Ze zijn misschien wel een beetje stoerdoeners. Ze zijn populair, opvallend en roken vaak."

J: "Iemand op het VWO is slim, maar hij kan ook heel stoer of cool zijn! VMBO-ers zijn meestal cool en zijn meer doeners dan denkers."

Nou, dat is duidelijk. Maar zouden ze zelf aan deze stereotypen voldoen?

Wat is jullie favoriete vak?

C: "Djeez, is dat nou interessant om te lezen in de KEES.?"

J: "Geschiedenis!"

C: "Oh nee, waarom?! Mijn favoriete vak is koken, maar soms is het best levenloos."

Stiekem naar de Plus in de pauze of een blokje spijbelen en lekker chillen?

C: "Naar de Plus gaan is denk ik niet zo erg. Ik kijk naar het gevolg en dan kan ik denk ik het beste naar de Plus gaan."

Dat lijkt ons nou een mooie redenering. Van Julius krijgen we geen antwoord op deze vraag. Zou hij geen van beide kiezen, of mogen de leraren niet weten wat hij allemaal stiekem uitspookt?

J: "Ik doe eigenlijk nooit iets wat niet mag. Ik ben één keer per ongeluk te laat gekomen toen mijn wekker verkeerd was ingesteld." Kijk eens aan,

dat is natuurlijk ook niet bijster slim.

Hebben jullie al leuke meisjes ontmoet?

J: "NEE NEE NEE!"

C: "Ik verzamel chicks!"

J: "Oh, ik verzamel postzegels, munten, antiek, fossielen, mineralen, klokken, oude boeken en tafelzilver."

C: "Mineralen? Wat zijn dat?"

J: "Dat zijn gewoon grondstoffen maar dan met een leukere naam."

Bijna goed, maar wat een leuke verzamelingen. Helaas blijkt toch dat de meeste vooroordelen kloppen, Casper en Julius passen, geheel toevallig, goed in het plaatje. Maar zijn alle VMBO-ers en VWO-ers dan zo? Nee. Op het VWO lopen genoeg jongens rond die ook "chicks verzamelen" en er zijn heel veel VMBO-ers die hard werken om hun dromen na te jagen. Dus kijk verder dan je neus lang is, want dan gaat er een hele nieuwe wereld voor je open. •

Ook VWO'er Julius (links) 'verzamelt wel eens chicks' en ook VMBO'er Casper (rechts) is wel eens met zijn neus in de boeken te vinden.

Is jouw medewerker ook zo grappig?

Tineke (AK) tegen een werker: "Ik ga straks mijn sjaal af doen en dan bind ik hem om je mond!!!"

Rob (SK) begint zijn les: "Zucht. Ik heb er geen zin in."

Emanuel (GS): "Nee, ik ga Geert Wilders niet met Adolf Hitler vergelijken... *stilte* Hitler had héél ander haar!"

Francine (GS, CKV) over een schilderij: "Kijk naar die tietten, dat zijn rare punttieten."

Ria (LAT, GRIE): "Het geluidsniveau moet echt minder" Werker: "MINDER!!! MINDER!!! MINDER!!!" Ria: "Hier moet je geen grappen over maken, zelfs niet op 1 april."

Jorg (LAT, GRIE): "Jullie krijgen een NP'tje, dus het is handig als je je voorbereidt."

Emanuel (GS): " Een echte man steekt hem overal in."

Werker: "Wil je mijn opdracht nakijken?" Marian (NED): "Nee, daar heb ik geen zin in."

Thimo (BIO): "Ik ben een ijsbeer en ik leef met al mijn ijsbeervriendjes"

Joppe (MAL, MAW): " Niet lachen, je zit op school!"

Emanuel (GS): "Ga je geschiedenis kiezen?" Werker: "Nee." Emanuel: "Mooi zo."

En de marswinnaar met de beste quote is geworden: Boas Kalma met de quote van Marian. Gefeliciteerd!

*Casper (LAT, GRIE): "Baculum betekent in het Nederlands penisbot." Werker:
"Waarom hebben walvissen dan een penisbot?" Casper: "Anders krijgen ze 'm
niet omhoog."*

Jorg (LAT, GRIE): "Een woeste kennismaking
met talen!"

Rob (SK): "Alexander, je bent een voorbeeldleerling... voor hoe het niet moet."

*Robert (AK): "Edith geeft les aan deze kant van het domein, ik aan de andere
kant, dus jullie zijn onze prooien."*

Kevin (BIO): "Eigenlijk zijn mannen een slap
aftreksel van de vrouwen, ze zijn te dom om
een vrouw te kunnen zijn."

Tineke (AK): "Je lult zes kwartieren in een uur!"

Thimo (BIO): "Heb je kroketten in je oren ofzo?"

Erik (NAT): "Het enige verschil tussen leraar en
dierentuininverzorger, is dat als je ze als leraar
aait, er een rechtszaak van komt."

Marjolein (FRA): "Wat ben je toch ook een sufneus."

Erik (NAT): "Lieve natuurkundigen, dat HOK in!"

Arnout (BIO/NLT): "Blij penis."

Robert (AK): "Justin Bieber is een over het paard getild rotjoch dat denkt dat
hij kan zingen."

Tineke (AK): "13% van de werkende
mensen is werkloos."

Emanuel (GS): "Massaal mensen doodschietsen is meestal niet de beste optie."

Torentjesoverleg

Op een creatieve school als de WP lopen natuurlijk heel veel mensen met een verhaal rond. KEES. zoekt deze creatievelingen op en vraagt ze naar hun verhaal. In deze editie sprak KEES. met Alexander, Mischa en Jibbe uit VWO5. Zij ontwierpen een prachtige website die de Nederlandse wet uitlegt aan jongeren. Uiteindelijk mochten ze hun idee zelfs presenteren aan onze minister-president: Mark Rutte.

Tekst: Anne Minjon, Ava van der Ploeg en Iza Smit

Namen: Alexander van Citters, Mischa Dirksen en Jibbe Verhave
Leeftijd: 17
Rol binnen WP: werkers uit VWO 5
Lielingsalliteratie: Kinderen Kunnen Kippen Kweken

“Ik ben een keer aangehouden voor een overtreding van een wet die ik niet eens kende,” vertelt Mischa. “Er zijn vaak arrestaties bij jongeren die gewoon voorkomen kunnen worden als jongeren weten welke wetten er zijn. Toen ik werd aangehouden vertelde ik dat ik niet wist dat ik een wet overtrad. Ik vroeg hoe ik kon weten dat er daar een wet voor was en dat wist de agent ook niet. Ik besloot dus dat er iets moest gebeuren.” Vervolgens vertelde Mischa dit aan zijn vrienden en het idee voor een website ontstond al snel. “We kwamen op het idee

om een online wetboek te maken, want jongeren zitten natuurlijk veel op het internet. Zo hebben wij dus met zijn drieën het concept gemaakt voor de site. Later hebben we dit helemaal uitgewerkt en ontworpen gemaakt voor de site.”

Dankzij een contactpersoon kwamen de jongens uiteindelijk bij Mark Rutte terecht met hun idee. “Hij was een stuk minder houderig dan we hadden verwacht. Hij stond boven aan een trappetje te wachten met een glimlach op zijn gezicht en was heel aardig! We mochten hem ons idee laten zien en hij was erg enthousiast. Dat was natuurlijk heel bijzonder.”

Alexander, Mischa en Jibbe zijn nu in gesprek met de staatssecretaris van Veiligheid om het idee nog verder uit te werken en er misschien een echte site van te maken. Dat zou natuurlijk super cool zijn.

“Als we nog nieuwe ideeën krijgen gaan we denk ik wel vaker plannen voor een site maken. Ik hoop dat er dan ook echt een keer een site kan komen die wij dan hebben ontworpen en bedacht.”

Als je zelf nou ook zo'n goed idee hebt dan zijn hier wat tips van de drie heren:

1. Stel, je hebt zelf een idee, dan moet je vooral proberen om een netwerk op te bouwen. Zo kan je via via er misschien echt wat van maken. Stel, je vriendin heeft een oom die bij defensie werkt, die kan jou idee aan zijn baas voorleggen en zo kom je al heel ver!
2. Vraag je vrienden of ze je willen helpen. Misschien hebben ze wel hele goede ideeën en ook niet onbelangrijk, ze brengen natuurlijk extra gezelligheid mee!
3. Zet je ideeën echt om in daden en ga er echt achteraan! Maak er wat van, want misschien kom je dan wel, zoals wij, bij Mark Rutte.

Talentvol toppertje

Iedereen kent het wel, volkssport nummer één: voetbal! De meeste mensen denken bij voetbal aan mannen, alleen Sara Vijfhuizen uit team 4 kan alles vertellen over vrouwenvoetbal. Van jongs af aan is ze bloedfanatiek op het veld en ze heeft de sterren van de hemel gespeeld in verschillende teams. **KEES. sprak met haar.**

Tekst: Anne Minjon, Ava van der Ploeg en Iza Smit Foto: Julius van der Sloot

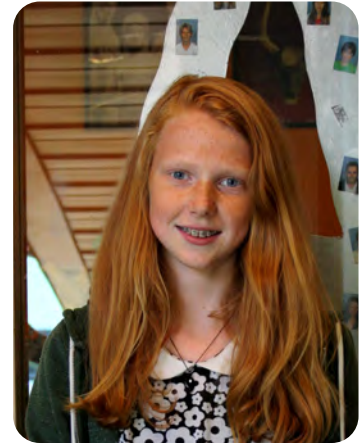
“Ik ben begonnen toen ik ongeveer vijf jaar was bij de club D.O.S.C., dat staat voor Den Dolderse Sport Combinatie,” vertelt Sara. Op dit moment zit ze in het jongensselectieteam, de D1. “Ik vind het niet heel vervelend om in een jongensteam te zitten. Het is natuurlijk wel anders dan bij een meisjesteam en als er een meisjesteam in de buurt was geweest dat op hetzelfde niveau speelde had ik daar graag in gezeten, maar voor nu is dit erg leuk.” Sara besteedt veel tijd aan het voetballen: “Omdat ik in de selectie zit moet ik twee keer per week trainen en heb ik op zaterdag een wedstrijd.”

“Plezier hebben en je best doen is het allerbelangrijkst!”

Sara speelt niet alleen in de selectie van D.O.S.C., maar speelt ook bij de KNVB. “Ik kreeg een brief van de KNVB samen met zo’n 400 andere meisjes, waarin stond dat ik mee mocht doen aan een selectiedag. Op die dag werd ik uitgekozen om bij de KNVB te voetballen. Ik heb het

daar heel erg naar mijn zin, de meisjes zijn allemaal van hetzelfde niveau en het is erg gezellig met ook aardige trainers waar je veel van leert. Omdat ik bij de KNVB zit moet ik op zondag om half negen in Hilversum zijn, dan doen we een aantal trainingsactiviteiten met de andere meiden. Af en toe doen we ook een wedstrijdje.”

Sara wil later niet perse iets met voetbal doen. “Ik ga voorlopig wel gewoon door en dan zie ik wel wat ervan terecht komt. Gelukkig kan ik nog zonder moeite school volgen, af en toe is het wel even goed plannen maar ik heb er nooit echt last van gehad,” vertelt Sara. Ook voor feestjes heeft ze gelukkig nog tijd: “Als je echt voor voetbal leeft dan ga je op vrijdagavond eigenlijk niet naar feestjes, maar ik ga gewoon.” Gelukkig werken haar ouders altijd goed mee: “Mijn ouders steunen me erg goed, ze brengen me altijd en halen me op als het nodig is. Ook komen ze bijna altijd kijken. Ze houden zelf ook heel erg van voetbal. Mijn moeder ging ook mee toen ik met de basisschool naar Barcelona ging. We hadden namelijk met een paar meisjes meegedaan aan het Cruyff Court

Naam: Sara Vijfhuizen
Leeftijd: 12
Woonplaats: Bilthoven
Rol binnen WP: Leerling VWO 1
Liefelings alliteratie:
Voetbal Voor
Vegetarische Vrienden

toernooi en werden Nederlands kampioen waardoor we naar Barcelona mochten,” vertelt Sara. Tot slot zegt Sara dat voor voetballen op hoog niveau plezier hebben en altijd goed je best doen het allerbelangrijkste is. •

WP'ers be like...

Foto's: Mekan Bataille

Het kan je niet zijn ontgaan: de rage van de 'be like' foto's op het internet. KEES. kon de verleiding niet weerstaan en waagde zich aan een paar wervelende 'WP'ers be like' creaties.

Elke WP'er zal deze situatie ongetwijfeld herkennen. Heb jij nou ook nog een goede 'WP'ers be like', tweet hem naar @KEESWP!

WP'ERS BE LIKE

EVEN CENTRAAL

WP'ERS BE LIKE

AFGEWEZEN OP DE WP

imgflip.com

WP'ERS BE LIKE

EERSTE PAUZE NAAR DE PLUS

Redactie

Ben jij ook geïnspireerd door KEES.? Hou je van schrijven, fotografie of vormgeving? Wie weet is de KEES.-redactie wel iets voor jou! Mail je naam en motivatie naar wpkrant@wp-keesboeke.nl.

Volg de leukste schoolkrant van Nederland nu ook op twitter! @KEESWP houdt je op de hoogte van alles wat er op de Werkplaats gebeurt!

@KEESWP

